

1969

17/11 21. I. Beh. af E. t. Finanslov f. 1922—23.

1970

Den højtærede Landbrugsminister gav paa min Foranledning en Redegørelse for de Tab, Statskassen har haft paa Sukkerordningen, og de Oplysninger, den højtærede Minister fremkom med, stemte selvfølgelig med de foreliggende Forhold. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har med Hensyn til Kulsørgsmaalet Gang paa Gang udtalt, at de, der nu ankede, ikke havde sagt til i Tide og derfor var bagkloge. Naar jeg har draget Sukkerordningen frem, er det, fordi der i dette Tilfælde er blevet sagt til i Tide. Da Sagen kom til Behandling i 1920, regnede Lovforslaget med, at Ordningen, som det populært hedder, skulde hvile i sig selv, og der var dog, som jeg senere skal komme tilbage til, regnet med, at den skulde give en Fortjeneste. Det foregaaende Sukkeraar havde givet en Indtægt for Statskassen af 21 Mill. Kr., en Indtægt, som, hvis jeg husker ret, bl. a. sammen med den Indtægt, der var paa Hvedemel, skulde bruges til delvis at dække Udgifterne ved Nedsættelsen af Rugbrødsprisen, dette Beløb var saaledes ikke disponibelt. Det nye Lovforslag, som kun var paa 4 Linier — men nogle af de dyreste Linier, der har været i et Lovforslag, idet det efter mit Skøn bliver $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. pr. Linie —, gik ud paa, at Roedyrkerne ifølge de Forhandlinger, der var ført, skulde have en højere Pris for deres Roer, en Pris, der skulde fastsættes til mindst 6 Kr. pr. hkg. Derudaf var det, jeg mente at kunne regne ud og derfor ogsaa sagde, at der ikke vilde blive nogen Indtægt for Statskassen, men at der højest sandsynligt vilde blive et Tab, idet det simpelt hen laa i Forskellen mellem denne Pris og der Pris paa ca. 5 Kr., Roedyrkerne tidligere havde faaet, hvor Sukkerroefabrikkerne i alt havde udbetalt ca. 100 Mill. Kr. for Sukkerroer. Man vil se, at det vil omtrent passe med det Beløb, der er indtjent i det foregaaende Aar, saaledes at der ikke vilde blive noget Tab. Lovforslaget var i øvrigt stillet saaledes op — og det var det, der undrede mig mest —, at hvis det, der regnedes med, og som alle undtagen jeg regnede med, holdt Stik, skulde det give et Tab paa 480 000 Kr. Men hvis — og saa kom der nogle „hvis“er — det og det skete, vilde der kunne blive et Overskud og endda et ret betydeligt. Jeg sagde den Gang: Jeg tror, at man maa sige,

at Staten er heldig, hvis den med Bi beholdelse af de Priser, man har nu — det var paa Husholdningssukker 58 Ø. og paa Industrisukker 160 —, ikke kommer til at lide Tab paa Sukkerordningen. Staten faar saaledes en Mindreindtægt paa 20 Mill. Kr. Produktionsprisen var den Gang beregnet til 88 Ø. pr. kg, senere hen kom den op paa 98, og den effektive Pris blev 102 Ø. Produktionen var beregnet til 142 Mill. kg og Eksportprisen til 150 Ø. pr. kg, og Ministerens Udtalelse den Gang var, at holdt dette ikke Stik, vilde der blive et Underskud, hvis vi beholdt de nuværende Forbrugspriser, men hvis der høstedes mere end 142 Mill. kg, og hvis der blev højere Eksportpriser, vilde der blive et Overskud og endda et betydeligt Overskud, og det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte til mig: Jeg synes ikke, det er rigtigt at give det Udseende af, at det Lovforslag, der her foreligger, eventuelt kan give Staten et Underskud, thi det beror jo paa Rigsdagens eget Skøn over Forholdene. Det er ikke udelukket, at man kan producere og behandle 150 Mill. kg. Om der bliver et Overskud paa flere eller færre Millioner, kan man ikke udtale sig om. Som man ser, er der kun Tale om Overskud, der er ikke Tale om Tab. Forholdet blev imidlertid, at Høsten kun blev paa 124 Mill. kg, og i Henhold til de Oplysninger, Ministeren gav, fik Landmændene ikke noget af den Eksportgevinst, de skulde have haft, og der blev vel eksporteret, ikke, som der var beregnet, 3,6 Mill., men 7,2 Mill. kg, men desværre til en Pris af 85 Ø. for det Sukker, som kostede os selv 102 Ø. Fra Venstres Side blev der sagt, at det ligger i Statens Haand at afgøre, hvorledes det skal blive, for Sukkerpriserne er ikke faste, de kan ændres. Jeg synes dog alligevel, man har Ret til at rette — hvad skal jeg sige — en mild Bebrejdelse mod Landbrugsministeren for, at han ikke benyttede denne Ret til at faa en Ændring i Sukkerprisen. Det er muligt, at den ærede Landbrugsminister har Ret, naar han mener, at det ærede Medlem Hr. Rodé maaske ikke saa gerne vilde gaa med til en Forhøjelse af Prisen paa Husholdningssukker. Det har tidligere et Par Gange været paa Tale, medens det ærede